

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

3. Quot dies à mißis exploratoribus, vsque ad Iordanis transitum
effluxerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

in principio sui principatus, tam turpiter errare pateretur, in te presertim ta-
ta, tam solemniter totis Israelitarum castris promulgata. Negandum igitur
verficulos 2. 3. 4. capituli tertij, vilo modo de Setim intelligendos esse ad bo-
nis viciniam, quò ex Setim migrarant Israelitæ, referendi sunt.

Adopin.
Cant.

6. Negari pariter debet Caietano præconium de modo & ordine,
Iordanis alueum incedendi, die 10. mensis Nisan factum esse. Ratio ista
ciendorum castrorum populo pridie promulgata fuerat, quam Deus lo-
ceret: *hodie incipiam te exaltare*. Sic verficulus quintus cap. 3. suo loco
non est.

AdMasit.

7. Quæ ab Andrea Masio ingeniosè excogitata sunt, ratio-
neam non proferunt, quæ neglecto temporis ordine, & abrupto
nis historica filo, nos ad tot anticipationum & recapitulationum anfric-
geat.

CAPVT III. IOSVE v. 5.

Dixitque Iosue ad populum: *sanctificamini: cras enim faciet Dominus inter nos*
lia. Ex hac voce *cras*, intelligimus hæc dicta fuisse die nono mensis Nisan,
quam trajiceretur Iordanis, sub finem trium dierum post quos Iosue
fluvium trajiciendum prædixerat.

QVÆSTIO II.

*Quot dies à missis exploratoribus vsque ad Iordanis
transitum effluxerint.*

1. Opinio.

1. S. Augustinus in hunc librum, q. 2. tradit Iosue prius imperasse commo-
latuisse, & sic videri quattuordecim suæ expeditioni impendisse. *Inde*, *re-
steaquam nunciaverunt, quæ circa illos gesta fuerant, promouit Iosue cum populo*
erat, diluculo. Addit, ibi populum rursus admonitum, vt post triduum se-
raret transire Iordanem: iuxta quam supputationem septimo circiter
cepta exploratione transitus Iordanis accidisset.

2. Opinio.

2. Tostatus Iosue 2. q. 57. vult exploratores hæsisse in montibus
dies post noctem, qua ex hospitio Rahab discesserant: deinde cap-
ait post exploratorum reditum in Setim, indictam per præcones con-
tus præparationem, die sequenti, castra ad Iordanis ripam admo-
se, ibi die illa & duobus sequentibus mansisse, quarto die trans-
danem. Sic non citius, quam octauo die, à discessu exploratorum
lus trajecisset.

3. Torneillus censet *prima die* Nisan Deum Iosue ea locutum, quæ cap. i. vsque ad versum 9. inclusiue memorantur, eadem die exploratores Hierichunta venisse, triduo deinceps in montanis latitasse ac demum *die quinta* ad vesperam rediisse, die sexta indictam præparationem, & cætera cum Hebræis acta, quæ Iosue 1. à versu 10. vsque ad finem capituli describuntur. Eadem die castra mouisse è Setim, & aliquam itineris partem, Iordanem versus confecisse: *die septima* propius ad Iordanem accessisse, ibi triduo mansisse, computata die sexta, qua è Setim discesserant. Euolutis tribus diebus Dominum dixisse ad Iosue: *hodie incipiam exaltare te coram omni Israél.* Iosue 3. vers. 7. Eadem die, *nona* Nisan traiectum Iordanem, ac *die tandem decima* ascendisse populum de Iordane, Iosue 4. v. 19.

4. Serarius Iosue 2. q. 5. de exploratoribus sic scribit: Ierunt *die mensis Nisan secundo* Hierichuntem, & inde vesperi exierunt, cæperuntque in montibus desciscere, & inde ad sequentem *diei tertiæ* vesperam, dies vnus fuit: inde ad *quartam* vesperam dies secundus, inde ad *diei quintæ* vesperam dies tertius, & cum vel statim, vel manè *die mensis sexto*, siue die ab ipsorum abitu quarto redeunt. *Die mensis septimo* facta est promulgatio. Eodem *die & secundo octauo* præparatio: *die nono* abitus ad ipsum Iordanem, & is tertius præparationis dies erat, *die decimo* transitus per Iordanem. Addit, posse etiam dici, vesperam illum *diei secundi*, fuisse primum diem latendi, *diem tertium* fuisse secundum latendi, *diem quartum* inchoatum, fuisse tertium latendi, eundemque diem redeundi, vt existimant Hebræorum aliqui & Masius, vel *quinto die* rediisse *die sexto* factam promulgationem, eundemq; *diem sextum* fuisse primum præparationis, *diem septimum* secundum, *diem octauum*, tertium, & *die nona* itum ad Iordanem, *decimo* transitum per amnem.

5. Salius an. m. 1584. num. 5. vult exploratores *primo die* mensis Nisan Hierichuntem venisse, *secundo* ibi in perlustranda vrbe substituisse, *tertio, quarto, quinto*, in montanis latuisse, *sexto* ad suos reuertisse, *septimo* factam promulgationem, eodem & secundo *octauo* præparationem, *die nono*, qui tertius præparationis erat, ventum ad Iordanem, *decimo* transitum per amnem.

6. Bonfrerius Iosue 2. v. 1. ait minimum 4. dies isti exploratorum expeditione concedèdos esse, vt planè fiat verisimile, *quinto vel sexto die* Nisan ad Iosue reuertisse. Equidem de diebus quibus ista Hierichuntina lustratio expedita fuit, nihil ausim certo affirmare. Mihi in primis valde probabilis videtur ea ratio, quam Serarius priori loco proponit: nec tamen video, quid efficaciter oppositum fore prædixerat, ijs assentior, qui hosce à die septima Nisan ordiuntur, & decimam eiusdem mensis traiectui consecrant.

p.
Philippi

Chronologia
Testamenti

A. IV

17

IOSVE IV. v. 19.

*Transitus
Jordanis
die 10. Ni
san.*

1. **P**opulus autem ascendit de Iordane, die decimo mensis primi, hoc est, è Iordane ad ulteriorem ripam euasit, siue quod idem est, Iordanem eodemque die Hierichuntem versus agmine facto contendit, vique ad Galgalam, vt auctores vnanimi consensu interpretantur. Lyranus, Malus, Serapion, Menochius, Bonfrerius hic, Abulensis, q. 21. §. Decima die, Ado, Salianus, uius &c. contra Torneillum, qui pridie Iordanis transitum notat. Neque vigeat vox *ascendit*: siquidem hic vers. 16. 17. 18. Latini & Hebræi voce vtuntur, vt significant Sacerdotes, qui stabant in Iordani medio, ad ripam transisse. Septuaginta autem verbum Hebræum יָרַד *al.* id est, modò יָרַד , modò יָרַד , hoc loco reddunt, & bene: quia reuertens Iordanis alueo egrediens vertus Iericho ascendebat.

*Anno M.
2954. ante
Chr. 1457.*

2. Quoto anno mundi, vel ante æram Christi, Hebræi transiuerunt in terram promissionis adierint, indicauit Deuter. ultimo, num. 9. eodemque anno ante Christum hoc accidit, quo, è viuis Moyse excelsit, qui fuerat 1457. cyclo Solis 9. lit. Dom. D. C. cyclo Lunæ 8. lit. Equationis E. Epiphania Sic initium Nisan commodè incidit in diem 10. Aprilis, fer. 7. Agnus Paschalis immolatio in 23. eiusdem ad vesperam fer. 6. Petauus anno ante Christum Epocham 1491. Iordanis transitum signat cyclo Solis 3. Lunæ 12. quo bene addit Hebræos siccatam amne transisse, in terram promissionis diebus 4. Iulii fer. 2. Agnum Paschalem mactasse x. eiusdem fer. 6. Serario Iosue q. 2. in fine, est hic annus mundi 2490. ante Christum 1705. Salianus niello, mihi, est ann. m. 2584. Bonfrerius, (Iosue 4. v. 19.) notat 2799. annum promissionis factæ Abrahamo ponimus 75. ætatis ipsius: Bonfrerium 70. duntaxat.

CAP. V. IOSVE v. 3.

Circumcisio in Galgalis ante Pascha.

Circumcidit filios Israel in colle præputiorum. Sethus Caluissius an. m. 2490. ait sibi videri, actum circumcisionis, post Pascha institutum, præterea eius narrationem, vt ratio reddatur nominis Galgal. Sed Caluissius cinari bene prædocuit Tostatus hic q. 5. Serarius q. 4. quibus suffragantur Salianus, & Bonfrerius in hunc locum, Torneillus an. m. 2584. num. 1. Salianus num. 68. Petauus loco citato, & è Sectarijs Capellus an. m. 2543. quod tradunt, mox à Iordanis transitu, ante Paschatis celebritatem, Deuter. sumptam esse circumcidendi consuetudinem, longo tempore in deserto missam. Rationes varias auctores iam laudati, ac in primis Serarius 1. Quia cessabat causa, ob quam præceptum de circumcissione datum in superioribus annis in deserto non fuerat obseruatum, & sic eius obseruatio

obligatio vrgebat. 2. Quamprimum in terram promissionis Hebræi pedem in-
tulerunt, æquissimum fuit, vt lex Mosaica, quoad eius commodè fieri poterat,
& ritus illius ac cæremoniæ in viridi essent obseruantia. Fundamentum autem
omnium erat circumcisio, iuxta illud ad Galatas 5. v. 3. *testificor autem rursus omni
homini circumcidenti se, quoniam debitor est vniuersæ legi faciendæ.* 3. Instabat tempus
Pascuis & Agni immolandi, qui à nullo comedi debebat, nisi circumciso.
Exodi 12. v. 44. & clarius, v. 48. *Si quis autem circumcisus non fuerit, non vescetur ex eo.*
Eadem lex erit indigenæ & colono, qui peregrinatur apud vos. Plures rationes si placet,
vide apud Serarium.

1. Sed nunquid vna dies tot millibus circumcidendis satis fuit? Triduum
hanc cæremoniam tenuisse autumat Abulensis, q. 4. nempe diem 11. 12. 13. men-
sis Nisan. Serarius autem, Salius, & alij, meo iudicio probabilius, censent non
solum vno die, sed paucis horis negotium istud expediri potuisse. Quotquot
enim ante annos 40. circumcisi fuerant, hoc vndecimo die primi mensis in fini-
tam penè aliorum multitudinem signo circumcisionis insignire poterant: quin
etiam fieri potuerit, vt matres suos paruulos circumciderent, quod quondam
Sephora Moysis vxor fecisse legitur, Exodi 4. v. 25.

*Facta die
vno.*

CAP. V. IOSVE v. 6.

Per quadraginta annos. Græca pleraq; habent: *quadraginta & duos annos*, quana
lectionem retinet S. Augustinus q. 6. in Iosue. *Quadraginta*, inquit, & duobus
annis conuersatus est Israel in deserto Madbarich &c. inciderat nempe hic S.
Ductor in vitiosa exemplaria. Qua de re, sit,

QVÆSTIO.

*Quot annos populus Israeliticus fuerit in
deserto?*

1. Certum est Hebræos, anno illo, quo ex Ægypto migrarunt, sub initium
mensis tertij venisse in eam partem Sinai, quæ est iuxta montem sanctū
cuius in vertice lex data est, vt his verbis clare consignatum habemus Exodi
19. v. 1. *Mense tertio egressiois filiorum Israel de terra Aegypti in die hac venerunt in solitu-
dinem Sinai.* Vbi Moyses cum bis montem ascendisset, & iussu Dei populus lauis-
serit sua vestimenta, scilicet in diem tertiam, quæ futura erat sexta eiusdem mensis
ad legem accipiendam compararunt. Vt ex illo cap. 19. Exodi constat, & ibi-
dem declarati.

*A. 1. Exodū
venerunt
ad Sinai.*

*Ibidem i-
nisi annū
2. adhuc*

2. Certum est secundū Hebræos ibidem adhuc moratos mense primo anni
secundi ab Exodo. Nam locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, anno secundo, fuerunt
postquam

b 3

P.
Philippi

Chronologia
Testamenti

A. IV
17